

НЕДѢЛЯ Г

СЛѢДЪ ПАСХАТЪ, ЗА МИРОНОСИЦЫТЪ.

Вѣмъ яко Исуса ищете назарянина распятаго: нѣсть здѣ, но воста.

Благослови отче.

Благочестиви христїане, и днесъ ще поменеме христовыте мъжи, които приносятъ намъ дѣховно веселїе, като мыслиме, чи той ги претърпѣ самоволно, за да избеаки насъ, отъ адамовото осѣжденїе, и възкресналъ, да увѣри какъ ще воскреси синца ны, въ послѣдныя день. Отишелъ во ада и извадилъ отъ тамо сичките праведны дѣшы. Насъ подновилъ съ радость, и направилъ ны наследницы на царство небесное, и стѣкога ны утѣшава както мирносицыте при гроба, за които ще чѣете сега ясно отъ днешното евангелїе.

Отъ Марка зачало ^ѣр.

Во онова време отишелъ Юсифъ, който былъ отъ Ариматей, доброволенъ совѣтникъ Юдейскїй, и съ надѣвалъ за царство небесное, влезналъ при Пилата дерзновенно и поискалъ тѣлото христово. А Пилатъ като разбѣмѣлъ отъ стоначалника чи христосъ умрелъ на кръста, смилилъ се и мѣ далъ тѣлото на Юсифа. Тога Юсифъ, смѣкналъ тѣлото отъ кръста, кѣпилъ платно, и като обвилъ съ него тѣлото, положилъ го въ единъ новъ гробъ каменъ, и тѣрилъ възрѣ гробныте врата голѣмъ камикъ. Тога Марїа Магдалина и Марїа майката Исусова гледали гдѣ го положиха. И като съ мина събѣтата, въ неделта рано, Марїа Магдалина, майка мѣ и Саломїа, кѣпили ароматъ да идатъ да помажатъ Исуса, и скорбели койще имъ одигни камика отъ гроба, но като отишле, когато изгрѣкало слънцето, видѣли камики отваленъ отъ гроба, а въ гроба ангелъ облеченъ съ бѣлы дрехи, и съ уплашили. Тога ангелъ имъ рекалъ: небойтиса, знамъ чи вы търсите Исуса распятаго, но не е тѣка, той възкресна. Ето мѣстото, гдѣто бѣши положенъ. Но вы идете убадете на апостолыте и на Петра, и кажете имъ чи ще го видѣтъ въ Галилеа, както имъ бѣши рекалъ. А жените като излѣзли отъ гроба со страхъ, побѣгнали и никому не казали нищо: защото съ боали.